

Formanden: Det er om denne af de ærede Medlemmer Hr. Hagbart Berg og Hr. Christmas Møller stillede Paastand paa Overgang til næste Sag paa Dagsordenen, at Forhandlingerne nu drejer sig.

Det stillede Forslag vil blive omdelt med det samme, og jeg skal derfor ikke gentage Oplæsningen.

Stauning: Mit Partis sædvanlige Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hauge, er desværre i Nat blevet alvorlig syg og er derfor ude af Stand til at være nærværende. Men det har jo maaske den Fordel, at det saa falder saa meget naturligere, at mine Bemærkninger bliver mere kortfattede end ellers, for saa vidt som han jo kendte de Forhandlinger, der var gaaet forud, nøjere end jeg.

Med Hensyn til Situationen i Dag maa jeg formode, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller føler denne Dag som en stor Dag, for i Dag er jo for første Gang den borgerlige Blok-Politik manifesteret derved, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller optræder som Ordfører for Venstre. Efter dette første Skridt vil man vel nok komme de øvrige Skridt videre, som jeg ved, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller baade Dag og Nat drømmer om. (*Christmas Møller:* Ikke om Dagen!). Jo, til Tider; der er mange Drømmere, som om Dagen er fortabt i Drømmerier.

Med Hensyn til Sagen har jo nu baade det ærede Medlem Hr. Holstein, der i Dag er Forslagsstiller, og ogsaa senere det ærede Medlem Hr. Christmas Møller gjort forskellige Bemærkninger. Jeg maa jo sige, at det er altid fornøjeligt at høre det ærede Medlem Hr. Holstein — somme Tider mere end somme Tider ganske vist. For jeg maa tilstaa, at i Dag smertede det mig noget, at han var nødt til at fremsætte Undskyldninger og udglattende Bemærkninger, efter at vi nu har gaaet og ventet, at denne Mand, som har optraadt som en Helt, havde gentaget sine Injurier udenfor Tinget og derved fremkaldt det Sagsanlæg, som nogle særdeles ønskede. Jeg maa tilstaa, at det var en Skuffelse for mig, at det ærede Medlem Hr. Holstein fandt det rimeligt at gaa den modsatte Vej.

Det Forslag, som det ærede Medlem Hr. Holstein har fremsat, er jo, om jeg saa maa sige, en Fortsættelse af den Forhandling, der fandt Sted en Gang, og som blev afsluttet, jeg tror den 18. Januar, som vi i hvert Fald troede blev afsluttet. Men ogsaa det fik vi jo en længere Forklaring om af det ærede Medlem, hvorfor

han nu alligevel ikke havde ment, at Sagen var afsluttet den Gang.

Jeg maa sige, at det i og for sig undrer mig, at det ærede Medlem nærer en saa stor Interesse for denne Sag, for de to Emner, som han har indbefattet i sit Forslag. Navnlig maa jeg sige, at jeg har ikke Spor Tillid til, at det ærede Medlem formaar at udrette saa uhyre meget, naar jeg nu ser tilbage paa forskellige Afstemninger for ikke saa længe siden, f. Eks. ved den berygtede Tugthuslov, og erindrer, at det ærede Medlem her gjorde en betydelig Indsats, som hans Meningsfælle, den Mand, der er valgt ved Hjælp af hans Stemmer, derefter tilintetgjorde. Hvis to Medlemmer af det samme Parti saadan ophæver hinanden ved Afstemninger om særdeles store og vigtige Sager, saa maa jeg sige, at det forbavser mig, at det ærede Medlem Hr. Holstein føler sig saa stærkt knyttet til en Sag, som dog i Forhold til virkelig store Ting er særdeles lille.

Hvordan det nu vil gaa i Dag, det er det, jeg gaar og er spændt paa. Har det ærede Medlem Hr. Holstein en Meningsfælle i det Medlem, der er valgt ved Hjælp af hans egne Stemmer? Eller skal det gaa som sædvanlig, at de ophæver hinanden? I hvert Fald er det sikkert, naar man ser paa dette Parti, at flere Tusinde Vælgere i Aarhus Amt i Øjeblikket er fuldstændig uden Indflydelse i det politiske Liv, takket være den Omstændighed, at de har disse to Repræsentanter, der afbalancerer hinanden.

Jeg maa tilføje, henvendt til det ærede Medlem Hr. Holstein, at siden en vis Begivenhed i Efteraaret har jeg i øvrigt heller ikke længere den samme Glæde ved at høre ham optræde som Angriber af Regeringen, eller hvor han nu retter Skytset hen. Thi da jeg saa, hvortil hans Valgmænds Stemmer blev brugt i September-Maaned, nemlig til Afstivning for Regeringen, da jeg saa, hvorledes Handlingen blev, da Handling skulde øves, maa jeg sige, at saa tabte Interessen sig noget for de voldsomme Ord.

Naar jeg ser paa selve den Realitet, som foreligger her, som det ærede Medlem beskæftiger sig saa meget med, saa fristes man til at sige: Det er mærkeligt, at denne Mand just med en saadan Forkærlighed kaster sig over nogle Honorarer og drøfter, om de er berettigede eller uberettigede, naar man nu ved, at det ærede Medlem Hr. Holstein uden Hensyn til, hvilken Indsats han kunde yde her i Samfundet, fra Fødselen af saaledes er